

25-N, Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones

Aquest 25 de Novembre, Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones, des de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya posem el focus en una de les expressions més cruels de la violència masclista: la **VIOLÈNCIA VICÀRIA**, aquella que busca fer mal a les dones a través del seus fills i filles, un mal que persisteix fins i tot després que els assassins hagin mort. Una violència que utilitza la maternitat com una arma per castigar, per controlar i per perpetuar el poder masclista.

És una violència que no només assassina, sinó que deixa cicatrius profundes i vides truncades per sempre.

La nostra resposta ha de ser clara: protegir la vida de les dones i de les criatures és una urgència democràtica, social i també sindical.

L'article 5 de la Llei 5/2008, reformada el 2020, reconeix la violència vicària com a forma de violència masclista: "violència que s'exerceix contra filles i fills amb la finalitat de provocar dany psicològic a la mare". La violència vicària és violència masclista. Més enllà de la definició legal, aquesta violència és una ferida oberta en la nostra societat.

I no són paraules buides. Segons el dossier estadístic "Violències masclistes 2023", del Govern de Catalunya, s'indica que el 6,5 % dels casos denunciats corresponen a violència vicària. Des del 2012 s'han registrat **13 infants assassinats** en el marc de les violències masclistes: 10 a mans del pare, 2 per la parella/exparella de la mare i 1 en l'àmbit sociocomunitari.

A cada xifra hi ha noms, històries i famílies trencades, i, al darrere, una estructura patriarcal que continua protegint l'agressor i qüestionant la víctima.

La justícia és lenta i, massa sovint, revictimitzadora. Davant les denúncies, poques vegades s'estableixen mesures de protecció per als fills i filles, i manquen professionals amb formació amb perspectiva de gènere i coneixement especialitzat. En massa ocasions, però, es posen els drets del pare per davant del dret a la vida i a la seguretat dels infants, cosa que perpetua eines ideològiques del patriarcat com la síndrome d'alienació parental, que ni té base científica ni és admissible com a acusació, tal com insta el Pacte d'Estat contra la violència de gènere.

Dones que perden la feina, que pateixen baixes per salut mental o que veuen truncada la trajectòria professional per sobreviure i protegir les seves filles i fills. El món del treball no pot donar-los l'esquena.

És per això que CCOO de Catalunya, com a sindicat feminista, **reivindiquem**:

- **Justícia amb perspectiva feminista:** especialització de jutjats i fiscalies en violència masclista, evitant la victimització secundària i que actuïn amb rapidesa i sensibilitat. La lentitud judicial també mata.
- **Protecció immediata dels fills i filles** davant qualsevol índex de violència masclista: suspensió de règims de visites i mesures cautelars efectives. Un maltractador mai no serà un bon pare.
- **Formació obligatòria per a tots els professionals que intervenen en aquests casos** (magistrats, forenses, policies, personal sanitari, serveis socials...) i una coordinació interinstitucional real entre salut, educació, justícia i serveis socials. Volem més recursos per als serveis Barnahus per a una atenció integral de fills i filles i per a les famílies que afronten la violència masclista.
- **Recursos i finançament suficients** per a prevenció, atenció integral i reparació. L'atenció psicològica de les víctimes és imprescindible per a l'acompanyament i la reparació.
- **Avaluació de les respostes institucionals** per detectar mancances en detecció, intervenció i coordinació, i millorar-les.
- **Negociació dels protocols d'assetjament i de violències masclistes amb la representació sindical.** Que deixin de ser una mera declaració d'intencions.
- **Negociació de protocols** per incloure la detecció de situacions de violència masclista que pateixin les treballadores, amb mesures de sensibilització i formació per a tota la plantilla i la direcció, que amplii **les mesures i que vagin més enllà del mínim legal**, assumint la violència masclista com un problema estructural i un risc laboral, amb compromisos concrets de prevenció, protecció i reparació.
- **Garantia plena dels drets laborals i econòmics de les dones afectades:** protecció davant l'acomiadament, adaptació de la jornada i del lloc de treball, prestacions socials, itineraris d'ocupació i mesures per facilitar la seva recuperació professional i personal.

Per això, des de CCOO de Catalunya reafirmem el nostre compromís feminista i sindical: seguirem treballant als centres de treball, als espais de concertació i en tots els àmbits socials i institucionals per garantir el dret de les dones a una vida lliure de violències.

Prou d'impunitat. Protegir les criatures i les seves mares és inajornable. Ni un fill més, ni una filla més utilitzats com a arma. Ni una dona més sola davant la violència masclista. Ni un pas enrere en els drets de les dones.